



Únor 2018

číslo 2

**ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU HAJCHELOVOU
LYŽAŘSKÝ KURZ
OLYMPIJSKÝ PARK
RECITAČNÍ SOUTĚŽ
KŘÍŽOVKY A SPOUSTA DALŠÍHO**

Ukončení projektu Rozvoj přírodovědecké a technické gramotnosti

12. 12. 2017 byl oficiálně ukončen projekt Rozvoj přírodovědecké a technické gramotnosti žáků na základní škole ve Staré Bělé. Na tuto počest bylo uspořádáno oficiální ukončení v hudebně, které se skládalo z celkového zhodnocení přínosu projektu ve výuce a prezentace žákovských prací. Přišel i pan starosta. Jako první se představili osmáci, kteří pracovali s 3D tiskárnou. Provedli nás procesem od samotného nápadu až po vytištění konkrétního předmětu. Během ukázky vytiskli například knoflík.





Následovala ukázka prací s legem Technik a legem Midstorm. Žáci předvedli vlastnoručně postavené modely a já jsem popovídal o tom, jak se programují, a provedl je vývojovým prostředím. Všichni zúčastnění dostali věcné ceny. Osmáci dostali sluchátka značky Sony, programátoři 32 Gb ultraflashdisky a stavitelé stavebnici lego technik. Pro vystupující to byla myslím dobrá zkušenost. Nakonec paní ředitelka oznámila, že čekáme na schválení další dotace ještě větší výše než byla tato, která mimochodem činila 600 tisíc.

Autor: Jan Rada, 7. C

Rozhovor s paní učitelkou Hajchelovou

- **Učila jste i někde jinde než na naší škole?**

Učila jsem na velkých, ale i na malotřídních školách.

- **Jaká byla vaše vysněná práce?**

Vždy mě lákala tvořivá práce a práce s dětmi.

- **Jaké školy jste vystudovala?**

Jsem absolventkou této ZŠ, dále jsem studovala obchodní akademii, Ostravskou univerzitu- obor učitelství 1. stupně ZŠ se specializací AJ i angličtinu pro druhý stupeň.

- **Máte nějaké koníčky?**

Angličtina, výtvarné tvoření, lyžování a čtení

- **Jakou hudbu posloucháte?**

Rock, ale i folk. Mou nejoblíbenější rockovou skupinou je U2.

- **Hrajete na nějaký nástroj? Jaký?**

Až v 18 letech poté, co jsem se rozhodla studovat učitelství 1. stupně, jsem začala hrát na klavír.

- **Sportujete ráda? Jaký je váš oblíbený sport? Těšíte se na ZOH? Budete je sledovat?**

Když mám čas, tak ano. Mám ráda lyžování. ZOH se mi doufám podaří sledovat - hlavně krasobruslení, biatlon a sjezdové lyžování.

- **Máte děti?**

Mám sedmiletou Amálku - prvňačku na zdejší ZŠ a pětiletého Petříka.

- **Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo? Vaříte ráda?**

Čokoláda. Vařím nerada.

- **Máte nějakého domácího mazlíčka?**

Zatím ne, ale děti už plánují. Co všechno si do nového domu pořídíme.

- **Jaké je vaše nejoblíbenější zvíře a proč?**

Delfín. Je roztomilý a inteligentní.

- **Jaká je vaše oblíbená barva?**

Modrá.

- **Co byste vzkázala žákům?**

Nebojte se vycestovat za studiem i poznáním! Je to nejlepší praxe, kterou mohu z vlastní zkušenosti potvrdit.

Děkujeme za rozhovor.

Ptala se: Karolína Staňková, 7. A

Rozhovor s hokejistou Petrem Javorou z 9. B

- **Kdy si začal hrát hokej?**

Začal jsem hrát hokej v sedmi letech. Předtím jsem trávil hodně času na zamrzlém slepém rameně nebo na rybnících, kam mě brávali naši.

- **Jak ses k tomuto sportu dostal?**

Vždy mě bavilo se dívat na lední hokej a chtěl jsem ho i hrát. Často jsme chodili v zimě bruslit, jak jsem již říkal, a pak mě naši přihlásili do HC Vítkovice Steel.

- **Co tě na hokeji nejvíc baví?**

Bruslení, akce, tvoření hry se spoluhráči, atmosféra na ledě, když mám asistenci nebo dám gól – je to fajn.

- **Chceš se i v dospělosti věnovat hokeji a stát se profesionálním hráčem?**

Tak určitě je to můj velký sen, ale záleží to na mnoha faktorech.

- **Kdo je tvůj vzor?**

Velkým vzorem je pro mne momentálně můj trenér, ale samozřejmě mám vzorů víc, jako např. Shea Webera.

- **Jsi brankář nebo na jakém postu hraješ?**

Jsem obránce.

- **Zlomil jsi někdy hokejku? Jestli ano, tak jak se to stalo?**

Hokejku jsem zlomil asi pětkrát. Jednou jsem zavadil o mantinel, dvakrát při střelbě a dvakrát mi na ni spadl soupeř.

- **Jak se jmenuje tým, ve kterém hraješ?**

Můj mateřský tým je HC Vítkovice Ridera (dříve HC Vítkovice Steel), ale nyní hostuji v HK Nový Jičín. Chtěli mě tam a já šel nasbírat zkušenosti.

- **Měl si někdy nějaký úraz? Jaký?**

Měl jsem naražené rameno, zlomenou záprstní kost, otřes mozku a nedávno jsem dostal pukem do kotníku, a to jsem se chystal na ZODM v rychlobruslení, ale bolest ustoupila a mohl jsem odcestovat.

- **Máš už nějaké medaile? Kolik a z jakých utkání?**

Ano. Z různých hokejových turnajů. Nejceněnější je loňská z mistrovství republiky v Hradci Králové a letos jsem vybojoval medaile na ODM 2018 v rychlobruslení, které jsem si mohl vyzkoušet a hodně si této zkušenosti a výsledku vážím.

- **Kolik času ti zaberou tréninky a zápasy?**

Hodně. Musím si vše dobře rozložit i s odpočinkem. Ten je také důležitý. Hodně mi pomáhají rodiče a děda s babičkou.

- **Co škola? Zvládáš vše s tak náročnými tréninky?**

Je to náročné, ale dá se to zvládnout.

- **Kam chceš jít na střední školu?**

Sportovní gymnázium nebo možná AHOL.

- **Co holky? Jaké se ti líbí?**

Tak to vám určitě neřeknu. 😊

Děkujeme za rozhovor.

Ptala se: Justýna Holková, 6. A

Lyžařský kurz

Jako každý rok naše sedmáky čekal LVK (lyžařský výcvikový kurz). Letos termín vyšel na 29. 1. až 3. 1. Odjezd byl naplánovaný na pondělí 29. 1. ráno.

Hned po příjezdu nás přivítala zasněžená valašská krajina. Ubytování jsme byli v horském hotelu Kyčerka. Pokoje nebyly špatné. Na nás bohužel vyšel pokoj, který byl předělán z bývalého sociálního zařízení, a tak byl strašně malý, ale na druhou stranu jsme měli dvě koupelny a dva záchody.

První den odpoledne jsme se skibusem dopravili na menší sjezdovku. Předvedli jsme jízdou podle svých dovedností a byli jsme rozčleněni do šesti skupin. Večer se o zábavu postarali studenti z pedagogické fakulty, kteří byli zároveň našimi instruktory. Večerka



byla nastavená na 21:00, což ale mnoha lidem nevyhovovalo.

REPORTÁŽ

Ráno nás vyhnali z postelí v 7:15. Měli jsme třičtvrtě hodinku na osobní hygienu, což bylo plně dostačující. V osm jsme se všichni vydali na snídani. Měli jsme raut, kde každý našel to, na co měl právě chuť. Bohužel už v 8:30 jsme museli být oblečení před lyžárnou a v zápětí jsme se vydali užít si spoustu zábavy a taky se něco přiučit na svah.

Na oběd jsme se vraceli ve dvanáct hodin. Následovala hodina odpoledního klidu a v půl druhé hurá na svah.

Večery nám pak vždy vyplnil zábavný program studentů. Další dny pokračovaly ve stejném duchu mimo středu, kdy jsme odpoledne zůstali na chatě, abychom si odpočinuli od lyžování. Nezaháleli jsme jen tak na pokojích, ale bavili jsme se hrou, nachystanou studenty. Mezi nejzábavnější večerní program patřil bezpochyby crash test vajíček. Zástupce skupiny byl vyslán ven, aby přinesl materiál, ze kterého jsme postavili něco, co má ochránit vajíčko před pádem z výšky 3 m.



V pátek proběhly závody ve slalomu a lyžařské dovednosti. Ten den večer byli vyhlášeni vítězové a současně jsme se rozloučili se svými instruktory. V sobotu jsme si dobalili a po snídani vyrazili domů, i když by zde většina lidí ráda ještě zůstala.

Autor: Jan Rada, 7. C

Recitační soutěž

Dne 12. 2. se konala recitační soutěž, které se účastnili žáci prvního stupně. První hodinu mezi sebou soutěžili 1., 2. a 3. třídy a druhou hodinu 4. a 5. třídy. Ještě předtím se konala třídní kola, při kterých si musel každý žák připravit báseň, kterou přednesl ve třídním kole. Ti

REPORTÁŽ

nejlepší byli vybráni na recitační soutěž do celoškolního kola. Jak vybraní žáci odrecitovali, šly paní učitelky vyhodnotit umístění žáků. V první skupině (1., 2. a 3. třídy) obsadila první místo Tereza Honová - 3. B, druhé místo Martin Čech - 3. A a třetí místo Jan Kocourek - 3. A. V druhé skupině (4. a 5. třídy) obsadil první místo Matyáš Mazour - 5. B, druhé místo Filip Poloch - 5. A a třetí místo Kateřina Kludská - 4. B. Ti nejlepší postoupili do dalšího kola recitační soutěže, které se konalo ve Středisku volného času v Ostravě, kde se nám podařilo také uspět. Martin Čech s básní „Gorila se nudila“ tuto soutěž ve své kategorii vyhrál a Kateřina Kludská s básní „Polednice“ skončila třetí.

Autor: Matyáš Mazour, 5. B

Olympijský park

Dne 12. 2. a 16. 2. řada žáků 5. až 9. tříd navštívila Olympijský park. Tady je pár postřehů od žáků ze 7. B. Jakmile jsme přijeli na místo, rozdělili nás na tři skupinky. Poté jsme si v šatně odložili věci a šli jsme se věnovat různým disciplínám. Mohli jsme si vyzkoušet např. skoky na lyžích, biatlon, běžecké lyžování a nakonec i bruslení v Ostravar aréně. Líbily se mi všechny disciplíny. (Tomáš Hodulík)



V olympijském parku mě zaujal biatlon. Na běžkách jsem byla poprvé v životě a spadla jsem jen dvakrát. Chtěla jsem si zkusit i skákání na lyžích, ale měla jsem

na to moc velké nohy. (Neměli pro mě lyžařské boty.) Zkusila jsem si bruslení a střelbu z biatlonové pušky. Střelba se mi opravdu povedla a vůbec, moc se mi tam líbilo. (Markéta Adámková)

V olympijském parku se mi moc líbilo. Bruslili jsme, běžkovali, stříleli z biatlonové pistole, a skákali na lyžích. Jediná věc, která se mi nelíbila, bylo to, že jsem si nemohl skočit na lyžích, protože neumím lyžovat. Jinak to bylo super a určitě bych se tam vrátil. (Patrik Gančarčík)

Autoři: žáci 7. B

Osvětim

Chtěla bych se s vámi podělit o návštěvu koncentračního tábora Osvětim – Březinka, který jsem navštívila vloni na podzim. Jela jsem tam s babičkou a dědou. Chtěli mi totiž ukázat, útrapy, kterými procházeli lidé během 2. světové války, a také hlavně proto, že mého prapradědečka odvedli také do koncentračního tábora. Zavezli ho do Terezína, odkud se dostal až do pochodu smrti, ale nezemřel, protože utekl. Sebral motorku, která patřila Němcům a odjel.

Vrátíme se ale k Osvětimi. Osvětim je městečko v jižním Polsku. Na rozkaz Heinricha Himmlera z 27. dubna 1940 zde byl v bývalých kasárnách polské armády založen koncentrační tábor a později spíše vyhlazovací. Velitelem koncentračního tábora byl Rudolf Höss.

První věc, které jsem si všimla, byla brána s nápisem "Arbeit macht frei" (v češtině práce osvobozuje). Je dnes nejnámějším symbolem Auschwitz. Bránou denně procházely tisíce lidí. Když se večer vyčerpaní vraceli, nesli těla těch, kteří ten den zemřeli. Zde hrál táborový orchestr pochody, které měly vězňům „usnadnit“ cestu do práce i jejich návrat do tábora.

Pak jsme prošli ženským táborem. Tato část tábora byla od mužské oddělena vysokou zdí. Zde bylo vězněno více jak 17 000 židovských i nežidovských žen z Německa a zemí okupovaných nacisty. Zemřely tam tisíčky žen v plynových komorách nebo následkem vyhladovění, hygienických podmínek a úmorné práce.

Prohlédli jsme si také Auschwitz II – Birkenau. Byl největším vyhlazovacím táborem za 2. světové války. S jeho stavbou se začalo v říjnu 1941. Je asi 3 km od Osvětimi. Zemřelo zde nejméně 1,1 milionu lidí, většinou Židé.

Na konec jsme si ještě prohlédli Krematoria II a III. Dozvěděli jsme se, že zde byla obrovská místnost, kde se lidé svlékali. Cílem nacistů bylo, aby si lidé mysleli, že jdou hromadně do sprchy kvůli dezinfekci. Na stěnách této šatny byly plakáty, které nabádaly k čistotě. Obětem prý někdy bylo dokonce rozdáváno mýdlo.

Doporučuji toto místo určitě navštívit, protože bychom se všichni měli poučit z historie a vážít si toho, že se máme dobře, a dělat vše pro to, abychom se dobře měli i nadále. Člověk by se měl narodit svobodně, žít svobodně a taky zemřít svobodně.

Můžu ještě doporučit navštívit návštěvu města Krakov, kde přijdete na hezčí myšlenky. ☺

Autorka : Aneta Holmanová, 6. A

Tři králové

Ukázka pěkné slohové práce sedmáků, kteří si trénovali popis obrazu.

Obraz nakreslil malíř Josef Lada roku 1955.

Na obrazu se rozprostírá klidná a malá vesnička. Vesnička je pokrytá sněhem, který zakrývá střechy malých domečků.

V popředí obrazu můžeme spatřit tři krále, kteří se brodí sněhem. Evidentně zrovna odchází z malé vesničky, kde koledovali a připomínali tak obyvatelům den, kdy oni sami byli posláni do Betléma za narozeným Kristem. A je možné, že tam mají zrovna namířeno.

Jmenovali se Kašpar, to byl ten největší, Melichar, to byl ten uprostřed a nakonec ten černý a nejmenší - Baltazar. Všichni tři byli zahaleni do žlutých plášťů a na ramenech se jim rozprostíraly červené roušky. Na hlavách se jim tyčila koruna a každý nesl něco v rukách. Kašpar v pravé ruce nesl betlémskou hvězdu, která nad městem Betlém kdysi proletěla, a v levé si odnášeli raneček s výslužkou. Melichar, to byl ten druhý, nesl taktéž raneček, ale hlavně se mu v pravé ruce pohupovalo kadidlo. A třetí nesl myrnu.



V pozadí byla malá vesnička, o které byla řeč už na začátku. Všechny domky už měly zhasnuto a chystaly se ke spánku. Jen jeden ještě svítil, v něm se asi nejspíš ještě hodovalo. Kolem domečků se ve větru pohupovaly opadavé stromy, které si užívaly pohled na útulnou vesničku. A dokonce, jestli si všimnete, z jednoho domečku se ještě kouří. Jedna maličkost, co mi unikla, je ta, že ta krásná vesnička je umístěna pod kopcem a na kopci. Úplně na vrcholu tohoto kopce a také na obrazu se rozprostírá kostelík se hřbitovem. Kostelík je celý z cihel a kamene. A ještě za ním je vidět malý kousek domku.

Můj názor na obraz je takový: Působí na mě velice klidně, vánočně a lehce. Líbí se mi na tom ten krásný bílý sníh.

Autorka: Eliška Lesniaková, 7. A

Zdroj obrázku: <https://gymhupress.wordpress.com/2016/01/06/tri-kralove/>

O třech nejlepších kamarádkách

Pojedeme se podívat do Spojených států amerických za třemi kamarádkami.

Jmenují se Andy, Misa a Max.

O prázdninách se Max domluvila s Misou a s Andy, že pojedou na koňský ranč.



Druhý den ráno se spolu vydaly autobusem na cestu. Jely asi šest hodin.

Večer přijely na místo a šly se podívat do chatek. Moc se jim tam líbilo.

Ranč patří Maxiině babičce. Max tam má svého koně jménem Ost. Je to vraník s černobílou hřívou. Má také bílou klisnu jménem Perla a mnoho dalších koní.

Ráno, jak vstaly, šly se nasnídat. Babička jim povídá, že až se nasnídají, tak půjdou osedlat koně na vyjížďku.

Max se ptá babičky: „Kam pojedeme?“

Babička jí řekne: „Nech se překvapit.“

Všechny tři holky jdou do stáje, aby si vybraly svého koně. Andy si vybrala Gramise, Misa si vybrala Morávka a Max Osta. Vyčistily je a osedlaly. Poté jim babička řekla, že už musí jet. Jely dlouho v kroku a nakonec začaly klusat. Za chvíli jim babička řekla, že jsou na místě. Bylo to u vodopádů, které byly obrovské, a v odstříkující vodě se tu zrcadlila duha. Všechny, když ji uviděly, tak úžasem vykřikly: „Jé jééé.“ Byla to opravdu moc pěkná podívaná. Max se podívala dolů a viděla, jak se něco třpytí ve vodě. Sešla dolů a volá na holky, ať se jdou podívat, co našla. Obě holky sešly dolů a Andy povídá: „Jé, to je můj náramek, který jsem tu minulý rok ztratila. Vzpomínáte si na to?“ Holky odpověděly, že si na to vzpomínají. „Hej!“, zavolala na ně Andy, zrovna jak vzpomínaly, „Pomozte mi, nejde mi vytáhnout.“ „Počkej!“ zavolala Max a donesla klacek. Šlápla na kámen, uklouzla jí noha a spadla do vody. Misa ji chtěla s Andy pomoci a Max je schválně stáhla do vody. Všechny se smály. Najednou Misa drží v ruce náramek. Andy vykřikne: „Jé, díky!“ Všechny vylezly z vody celé mokré, ale to jim vůbec nevadilo. Byly rády, že si užily legraci.

Za tři hodiny se vrátily domů. Byl už večer, a tak šly spát. Podobné zážitky prožívaly i další dny. Viděly také moře a pláž. Potkaly zajímavé lidi a zvířata. Týden jim uběhl velmi rychle a najednou byly v autobuse a jely domů. Když vystoupily, řekly si ahoj a že se těší, jak tam pojedou o prázdninách zase příští rok.

Autorka: Michaela Rašková, 6. A

Klíč

Odemkla bych s ním starý opuštěný hřbitov. Nikdy jsem nebyla na hřbitově. Představuji si, jak to musí vypadat na starém opuštěném hřbitově uprostřed noci. Vymyslela jsem si plán. Další ráno jsem spěchala do školy tak rychle, jak jsem jen uměla, čekala jsem až zazvoní na ukončení vyučování a když už jsem se dočkala, v trysku letu jsem běžela domů. Rodiče se celkem divili, že se nikde neloudám. Doma jsem usedla ke stolu, napsala jsem si domácí úkoly a běžela do svého pokoje. V pokoji jsem sebrala batoh, do něj jsem hodila baterku, mobil, klíč a teplou mikinu a už jsem jen čekala, až se setmí. Když se setmělo, nenápadně jsem se propíčila zadním vchodem ven, protože rodiče o ničem nevěděli. Došla jsem ke hřbitovní bráně, byla obrovská a také měla obrovský, ale krásný zámek. Teď nastal ten

okamžik, strčila jsem klíč do zámku. Chtěla jsem to prozkoumat, tak jsem vešla dál a u jednoho z hrobů jsem ve svitu své baterky zahlédla malou hrabičku. Vzala jsem si ji do ruky, ale byla zamčená. Vzala sem ten klíč a zjistila, že je to ten stejný zámek. Odemkla jsem ji a vytáhla z ní zlatou minci, na které byl obrázek klauna. Poté jsem vytáhla složený papír, na kterém byl text, ale v morseovce. V tom jsem měla štěstí, protože tu já umím moc dobře.



.....
.....

Tato mince souží k zapnutí kolotoče v opuštěném parku.

Autor: Eliška Lesniaková, 7. A

O hradu Kost

Na vysoké skále stojí hrad,
do dneška tam lidé chodí odevšad.
Kochají se krásou starých rytířů,
kteří chránili hrad od zlých šejdů.

Dnes už hrad moc nechrání,
za to po hradbách chodí bílá paní.
Vzlyká, že ztratila svého rytíře,
teď už má jenom klempíře.

Klempíři jí nedají spát,
protože přes den renovují hrad.
Unavená je už dost,
přesto chodí po hradu Kost.

Na hradě je ještě jeden velký sál,
kde se v minulosti konal bál.
Ráda si tam tančí
a vzpomíná na hody kančí...

Autor: Filip Gruška, 6. A s maminkou

Tvorba žáků 3. třídy - příběhy s vyjmenovanými slovy

V Litomyšli u domu seděla kočka a umývala se. V tom se tam nachomýtla myš. Myš si myslela, že uteče, ale mýlila se. Kočka byla rychlá. S myší smýkala, až létalo chmýří pampelišek, které rostly v okolí.

Autor: Richard Konečný, 3. B

Výlet do Brna

S taťkou a mamkou jsme jeli do Brna na výlet. Potkali jsme tam jednoho pána, který byl na sebe pyšný. Měl na zádech velký pytel a měl velký pýsk. Choval doma netopýra a slepýše. A ještě choval včely, které sbíraly pyl. Vlastnil dobytek - koně a ti koně měli strašně velká kopyta a klopýtali po pastvině a na sluníčku se třpytili. Potom se maminka rozhodla, že ještě než půjdeme na oběd, tak půjdeme na hrad, který je starý asi 800 let a jeho jméno je Špilberk. Je v Brně na kopci, je moc hezký, má velké vězení a velké komnaty. Potom jsme šli do restaurace. Dal jsem si řízek s bramborovou kaší. Moc mi chutnal. Jako dezert jsem si dal zmrzlinu - vanilkovou, čokoládovou a taky jahodovou. Cestou jsme pak zahlédli zloděje, který ukradl z banky peníze a za svůj čin měl pykat a zpytovat své svědomí. Když jsme přijeli domů, všimli jsme si, že je naše zahrada plná pýru. Dědeček dal babičce pusu a ta se pýřila. Sousedovic kohout vylétl na plot a čepýřil se tam. Potom jsme šli k sousedům na večeři a po ní jsme sledovali na zahradě krásné hvězdy.

Autor: Michal Šebesta, 3. B

Prázdniny u dědečka

Nedaleko města Litomyšl bydlí můj děda. Pracuje jako kovář. V kovárně má spoustu práce a my mu se sestrou chodíme občas pomáhat. Taháme spolu železo a taky někdy rozdmýcháváme ohniště. Jednou jsem se v kovárně nachomýtla, když děda koval koně. Myslela jsem, že to kování toho koně bolí, ale mýlila jsem se. Jsem ráda, když s dědou zamykáme kovárnu a jdeme se projít po okolí. Ráda pozoruji, když se koně pasou na mýtině, ve vzduchu poletuje hmyz a chmýří pampelišek. V trávě se loudá hlemýžď a kočka číhá na myš. U dědečka je opravdu krásně.

Autorka: Viktorie Ševčíková, 3. B

Pyšná princezna

Byla jedna pyšná princezna, která se celý den jenom čepýřila a byla zlá. Najednou uviděla čertův pýsk a kopyto a už byla v pytlí. Čert s ní klopýtal do pekla. Na nic jí nebyla třpytivá korunka. V pekle viděla jen slepýše a netopýry. Pykala za své chování. Zpytovala svědomí a těšila se, až ji někdo vysvobodí a zase uvidí včelky, jak sbírají pyl, a u cesty roste pýr.

Autor: Richard Konečný, 3. B

ZOO

Jednoho dne jsem s rodinou navštívil zoo. Moc jsem se tam těšil, protože mám zvířata moc rád. Hned u vstupu byli pelikáni a za nimi pod stromy pochodoval pyšný páv. Čepýřil se před novými návštěvníky a ve slunci se třpytily jeho krásné paví péra. Mají zde i koníky, kteří svými kopyty brázdí svou ohradu. Nejvíce jsem se těšil na netopýra, který se pýřil ve své expozici. U komentované prohlídky v pavilonu plazů, pán průvodce vytáhl slepýše z pytle. Nakonec jsme si na louce s dětmi hráli na schovku a já za to bohužel pykal, protože z květinového pylu jsem pšikal celou cestu domů.

Autor: Karel Melichařík, 3. B

Hokejový zápas v Třinci

S mamkou a taťkou jsme jeli do Třince na hokejový zápas. Sbalili jsme si hokejové věci a vydali se na autobus. V autobusu jsem si dal kousek rohlíku se sýrem a byl jsem úplně sytý. Babička si vzala řízek, který byl ale trochu syrový. Počasí bylo bohužel sychravé. Zem byla mokrá, ale rychle potom usychala. Kolem létaly sýkorky a k večeru jsme viděli i sýčka. Dorazili jsme, oblékli se a následovala rozcvička a potom jsme šli na led. Po zápase jsme jeli domů a na zpáteční cestě jsme ještě zahlédli z okna autobusu sysla a hada, který strašně syčel.

Autor: Karel Melichařík, 3. B

Jak myška chtěla jet do Litomyšle

Byla jednou jedna dospělá myš. Byla bohatá, že mohla jet kamkoliv i do Litomyšle. A právě tam se rozhodla jet. Sbalila si kufr zelené barvy, několik penízků, zamkla domeček a jela. Když dojela do Olomouce, myslela si, že už je v Litomyšli. Jenže nevěděla, že se zmýlila! Když to ale zjistila, že se vlastně nic nestalo, že je to tak dobře, protože se jí v Olomouci líbí. A když se někomu někde líbí, tak by tam rád žil. A protože naše myš byla bohatá, tak si tam koupila dům a žila šťastně až do smrti.

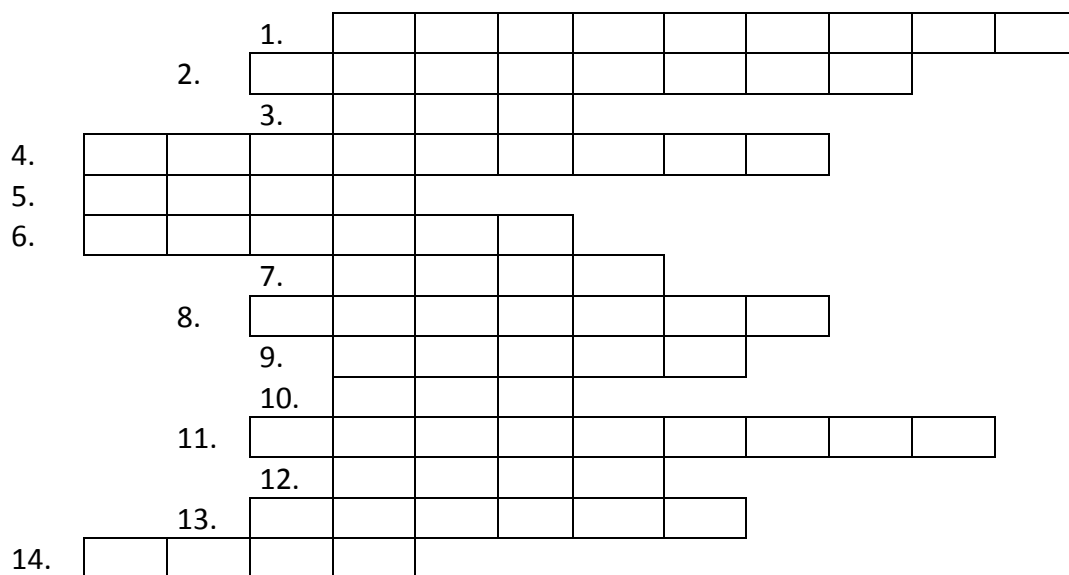
Autorka: Tereza Honová, 3. B

Smutný sýček

Byl jednou jeden sýček, který neuměl syčet a nikdy nebyl sytý. Bydlel na stromě nedaleko statku s dvorkem. Jednoho sychravého dne uviděl na dvorku, kde se sypalo zrní, sýkorku, která ho chtěla rozveselit vtípnou historkou. Vyletěla tedy k sýčkovi na strom a vyprávěla mu, jak jednou viděla lidi chytat sysla a rozhodla se jej zachránit. Vrhla se na něj, a když se lidé začali po ní ohánět a utíkat, uklouzli na usychajícím sýru, který tam odhodil syn pána ze statku. Sysel tak stihl utéct do bezpečí i se syrovou mrkví.

Autor: Jan Kalus, 3. B

Star Wars křížovka

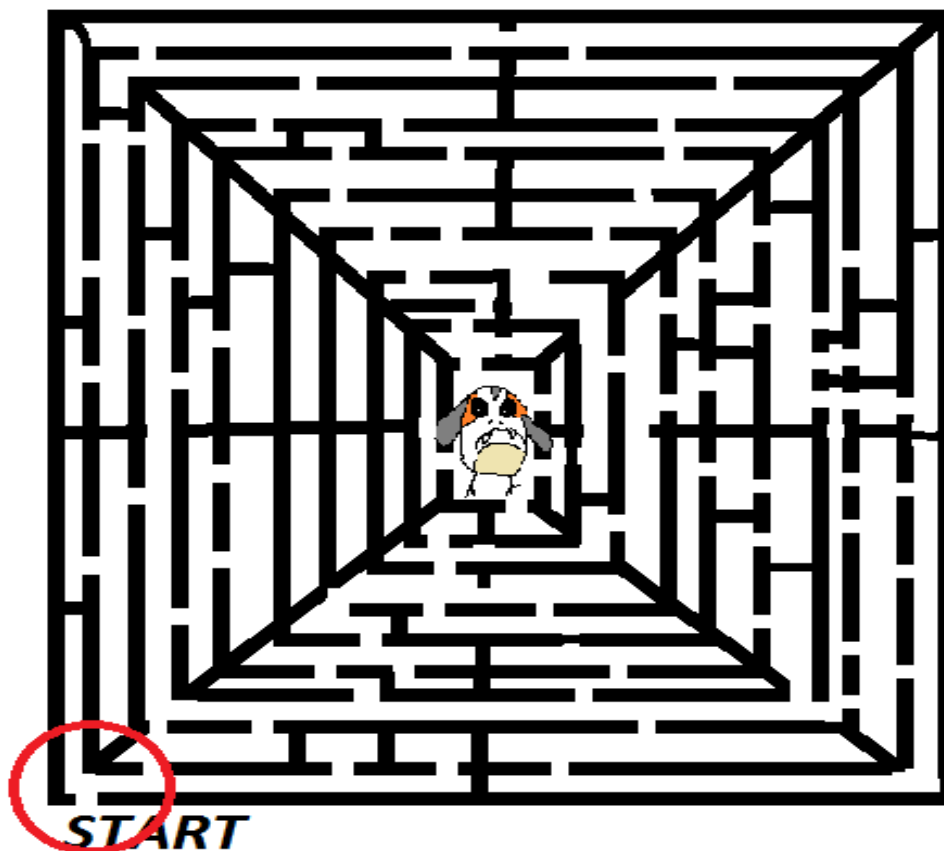


- Bývalý kancléř a Sithský lord.
- Klon Jango Fetta.
- Přivolává jí světelný meč Luka Skywalekra.
- Nájemný lovec.
- Nejváženější členem rady Jedi.
- Vesmírná loď Hana Sola.
- Jabba H _ _ _ .
- Syn Hana Sola.
- Vlastnil v otroctví Shmi Skywalker a Anakina Skywalkera.
- Droidí kamarád Rey.
- Nejznámější pirátka ve Star Wars.
- Generál C-d-.
- Military commander.
- Dcera Dartha Vadera.



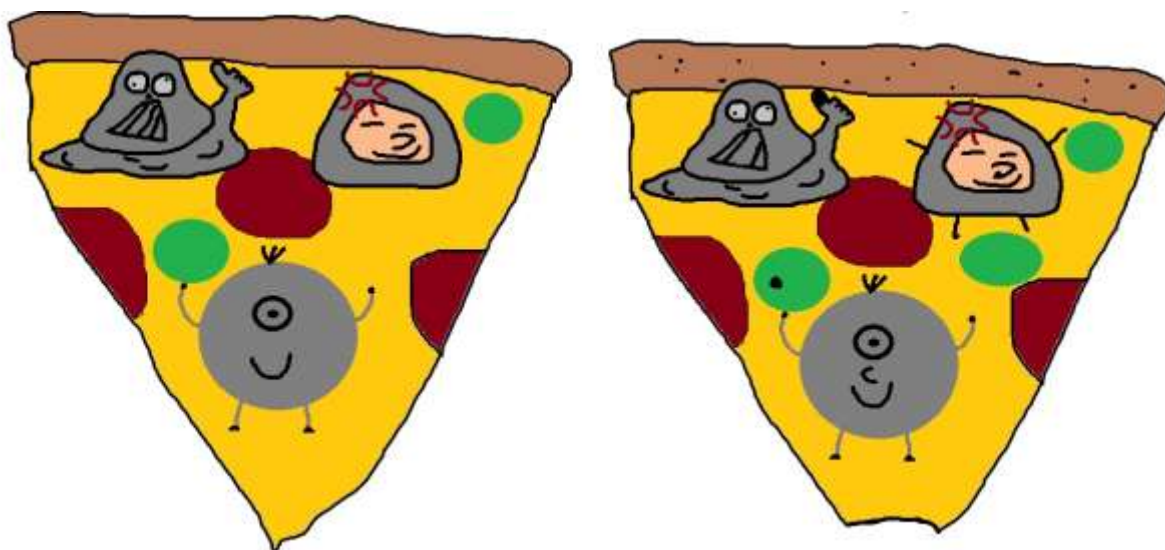
Autoři: Matyáš Mazour, 5. B, Tobias Kolář, 5. B a Aneta Holmanová, 6. A

Bludiště



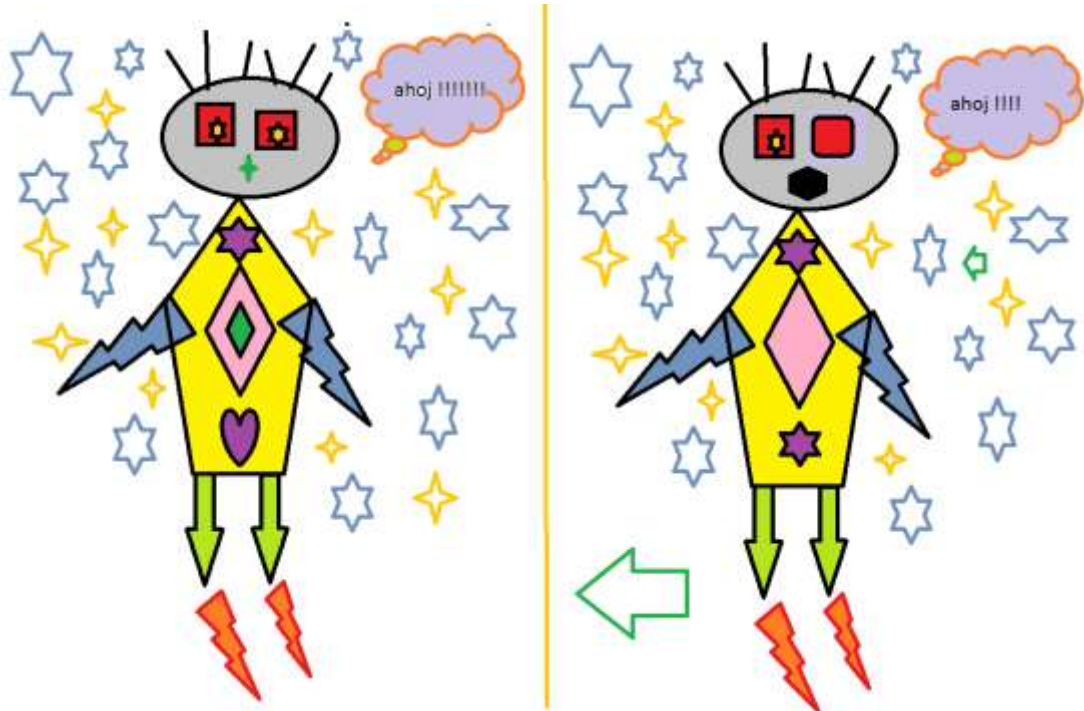
Autor: Matyáš Mazour, 5. B

Najdi 7 rozdílů



Autor: Tobias Kolář, 5. B

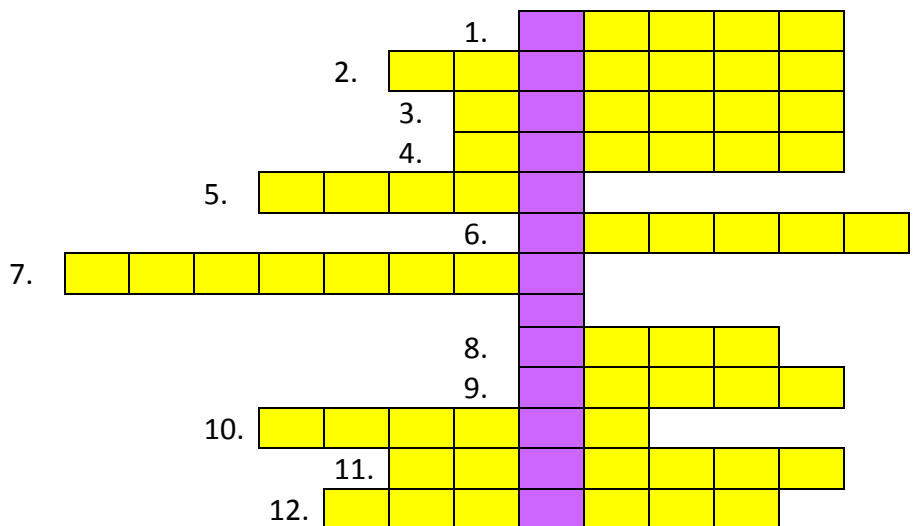
Najdi osm rozdílů



Autorka: Justýna Holková, 6. A

Zvířata světa

1. Bílé zvíře s černými pruhy.
2. Má ráda oříšky, je zrzavá a žije v našich lesích.
3. Růžová potrava pro ptáky a krtky.
4. Hlodavec, kterého chováme doma a má maličký ocásek.
5. Kočkovitá šelma, kterou chováme doma.
6. Pták žijící na Antarktidě.
7. Zvíře ze savan, které má rohy a je ladné jako laň.
8. Žije v Africe a v Asii a má dlouhý chobot.
9. Možná na ty fousy, hele malá *****. (část písničky)
10. Savec, kterému se říká Pú nebo Běďa.
11. Létající savec.
12. Masožravá velryba.



Autoři: Matyáš Mazour 5. B a Eliška Terelmešová 5. B

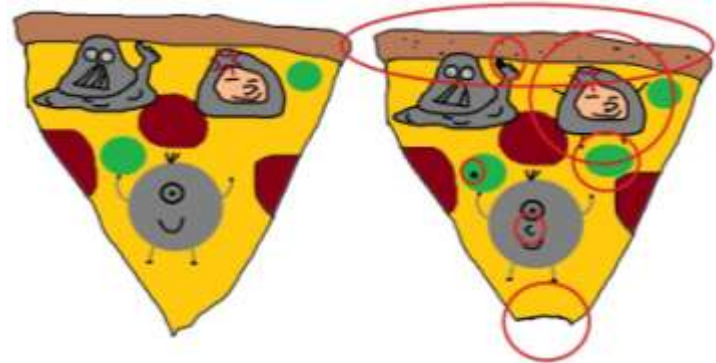
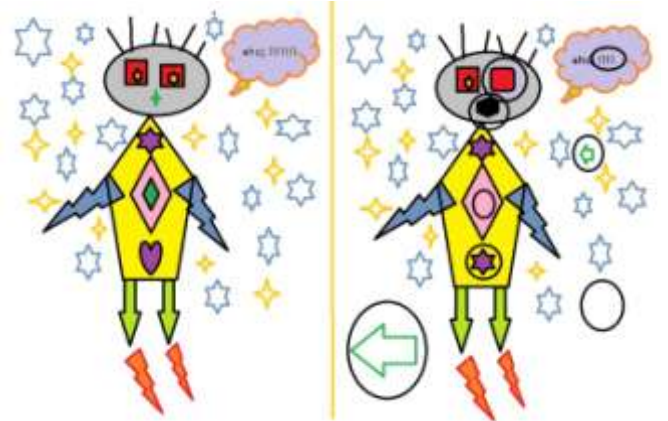
ŘEŠENÍ

Jedno z řešení bludiště str. 14 a řešení křížovek a rozdílů str. 13 – 15.



			1.	Z	E	B	R	A										
	2.	V	E	V	E	R	K	A										
		3.	Ž	Í	Ž	A	L	A										
			4.	K	Ř	E	Č	E	K									
			5.	K	O	Č	K	A										
				6.	T	U	Č	Ň	Á	K								
	7.	A	N	T	I	L	O	P	A									
										8.	S	L	O	N				
											9.	V	Y	D	R	A		
										10.	M	E	D	V	Ě	D		
											11.	N	E	T	O	P	Ý	R
										12.	K	O	S	A	T	K	A	

		1.	P	A	L	P	A	T	I	N	E		
		2.	B	O	B	A	F	E	T	T			
			3.	R	E	Y							
4.	J	A	N	G	O	F	E	T	T				
5.	Y	O	D	A									
6.	F	A	L	C	O	N							
			7.	H	U	T	T						
			8.	B	E	N	S	O	L	O			
				9.	W	A	T	T	O				
				10.	B	B							
						8							
				11.	M	A	Z	K	A	N	A	T	A
						12.	C	O	D	Y			
				13.	A	C	K	B	A	R			
14.	L	E	I	A									



Členové redakce: Ondřej Staněk, 9. A, Karolína Staňková, 7. A, Jan Rada, 7. C, Justýna Holková, 6. A, Aneta Holmanová, 6. A, Michaela Rašková, 6. A, Natálie Oblouková, 6. A, Eliška Terelmešová, 5. B, Matyáš Mazour, 5. B, Tobias Kolář, 5. B

Vedoucí redaktorka:

Mgr. Lucie Křiváková

Své příspěvky můžete posílat na e-mail: lucie.kr@seznam.cz
Časopis obsahuje tvorbu a příspěvky žáků a učitelů, které vyjadřují jejich názory. Tyto názory se nemusí shodovat s postoji redakce. Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky zkrátit, přepsat, cenzurovat a drobně upravit.